

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 121.040 van 26 juni 2003

A. 86.462/V-1558

In zake : **GOEGEBUER** Frank,
die woonplaats kiest bij
Mr. Filiep VANDEVIVER, advocaat,
Zieklien 16
9000 Gent,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie,

die woonplaats kiest bij
Mr. Paul WOUTERS,
advocaat bij het Hof van cassatie,
Tenbosstraat 32
1000 Brussel.

Tussenkomende partij :

CLAREBOETS Luc,
die woonplaats kiest bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpesteenweg 187
1170 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 1 september 1999 ingediende verzoekschrift waarbij Frank GOEGEBUER de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 8 juli 1999 waardoor Luc CLAREBOETS met ingang van 1 augustus 1999 wordt aangesteld tot verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington voor een periode van twee jaar, ten hoogste drie maal verlengbaar;

Gelet op het arrest nr. 96.966 van 26 juni 2002 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gelet op het verzoekschrift tot voortzetting van het geding van 17 juli 2001 ingediend door de verzoeker;

Gezien het op 3 oktober 2001 ingediende verzoekschrift tot tussenkomst van Luc CLAREBOETS;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2001 die de tussenkomende partij tot de debatten toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door de heer M. LEFEVER, eerste auditeur bij de Raad van State, op grond van artikel 12 van het algemeen procedurereglement;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2002, die de neerlegging ter griffie van het verslag en het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 december 2002, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 2003 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Y. VISART, loco Mr. F. VANDEVIVER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. P. WOUTERS, advocaat bij het Hof van cassatie, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. B. GRIBOMONT, loco Mr. D. LAGASSE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer M. LEFEVER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In de loop van de maand september 1998 deelt de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie aan de hoofdcommissarissen de vacantverklaring mee van posten van verbindingsofficier o.m. te Washington. In dat bericht is bepaald dat de verbindingsofficier alle Belgische politiediensten in het buitenland vertegenwoordigt en dat hij voor zekere posten, waaronder Washington, een diplomatiek statuut geniet. Ook wordt medegedeeld dat om toegang te hebben tot die betrekkingen de kandidaat de graad moet bezitten van afdelingscommissaris of in de voorwaarden moet zijn om die graad te verwerven en dat de toekomstige verbindingsofficieren gedetacheerd zullen worden naar het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie. Verder wordt nog bepaald dat de kandidaatstellingen toegestuurd dienen te worden voor 17 september 1998, zonder dat wordt gespecificeerd dat deze termijn is voorgeschreven op straffe van niet-ontvankelijkheid van de kandidaturen.

1.2. Verzoeker en drie andere officieren stellen zich binnen de gestelde termijn kandidaat. Luc CLAREBOETS, die op het tijdstip dat het vacaturebericht wordt verdeeld op regelmatige wijze met verlof is, stelt zich op 15 oktober 1998 kandidaat. Alhoewel zijn kandidatuur werd ingediend buiten de voorgeschreven termijn wordt zij door de commissaris-generaal aanvaard.

1.3. De kandidaten worden op 17 november 1998 geïnterviewd door een jury ad hoc die voorstelt Luc CLAREBOETS aan te wijzen voor de post te Washington en verzoeker als reserve voor die post aan te wijzen.

1.4. Overeenkomstig de bepalingen van de ministeriële omzendbrief van 4 oktober 1993 met betrekking tot het statuut en de werkingsregels van de verbindingsofficieren van de Belgische politiediensten in het buitenland, verlenen het college van procureurs-generaal, het commando van de Rijkswacht en de Minister van Binnenlandse Zaken advies over de genoemde voorstellen.

Vermits aan de post te Washington het diplomatiek statuut is verbonden vraagt de Minister van Justitie op 17 juni 1999 het akkoord van de Minister van

Buitenlandse Zaken voor de kandidatuur van Luc CLAREBOETS, zoals voorgeschreven in punt 16.1 van de genoemde omzendbrief. Op 8 juli laat de Minister van Buitenlandse Zaken aan zijn collega van Justitie weten dat hij geen bezwaar heeft tegen de voorgestelde kandidaat.

1.5. Met besluit van 8 juli 1999 stelt de Minister van Justitie Luc CLAREBOETS aan tot verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington voor een termijn van twee jaar ingaand op 1 augustus 1999. Dat is het bestreden besluit.

1.6. Bij besluit van 14 oktober 1999 stelt de Minister van Justitie evenwel onmiddellijk een einde aan de aanwijzing van Luc CLAREBOETS, omdat er substantiële vormfouten zijn begaan tijdens de aanstellingsprocedure. Luc CLAREBOETS stelt tegen dat besluit een vordering tot schorsing in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Die vordering wordt ingewilligd bij arrest nr. 83.144 van 26 oktober 1999. Bij arrest nr. 103.911, van 22 februari 2002, wordt het intrekkingbesluit vernietigd;

2.1. Overwegende dat de tussenkomen partij opwerpt dat de verzoeker niet langer van het vereiste actuele belang doet blijken omdat hij de stilzwijgende verlenging van de bestreden aanstelling niet heeft bestreden; dat volgens haar immers bij een eventuele vernietiging van de initiële aanstelling deze verlenging zal blijven bestaan, zodat verzoeker geen voordeel kan halen uit die vernietiging;

2.2. Overwegende dat de stilzwijgende verlenging van de aanstelling haar enige en noodzakelijke rechtsgrond heeft in de initiële aanstelling; dat die rechtsgrond zou worden weggenomen door de nietigverklaring van die aanstelling en zulks meteen ook het verdwijnen uit het rechtsverkeer van haar stilzwijgende verlenging meebrengt; dat de exceptie niet opgaat;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de formele en materiële motiveringsplicht; dat hij stelt dat het aanstellingsbesluit er zich toe beperkt in zijn aanhef te verwijzen naar diverse adviezen en akkoorden waarvan hij nooit kennis heeft gekregen en dat dit hem niet in staat stelt te weten waarom Luc CLAREBOETS boven hem werd gekozen; dat verzoeker meent dat ook in het administratief dossier geen motieven kunnen worden gevonden die de keuze voor Luc CLAREBOETS verantwoorden;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat uit de curricula vitae van de beide kandidaten blijkt dat de tussenkomende partij over een ruimere internationale ervaring beschikt dan verzoeker en dat het besluit geacht moet worden de inhoud van de, ermee in overeenstemming zijnde, adviezen te hebben overgenomen;

3.1.3. Overwegende dat ook volgens de tussenkomende partij, in de mate dat de bestreden beslissing in overeenstemming is met de uitgebrachte adviezen, zij geacht moet worden de motieven van die adviezen, die alle gunstig waren voor haar, te hebben overgenomen; dat zij meent dat uit haar curriculum vitae en uit de verscheidene in de loop van de procedure uitgebrachte adviezen overduidelijk blijkt dat zij, meer dan verzoeker, beschikt over de vereiste kwaliteiten en ervaring en dat dit voor zoveel als nodig ook bevestigd wordt door de adviezen die over haar werden uitgebracht voor haar bevordering tot afdelingscommissaris; dat zij tevens steunt op het auditoraatsverslag dat werd uitgebracht in de zaak A.87.347/VIII-1550 dat geleid heeft tot het hiervoor vermelde arrest nr. 103.911, luidens welk : "Quant à la motivation de l'arrêté ministériel du 8 juillet 1999, elle est adéquate dans la mesure où elle se réfère expressément à la proposition du 8 février 1999 du commissariat général de la police judiciaire près les parquets ainsi qu'à l'avis favorable du collège des procureurs généraux, donné le 21 janvier 1999. Ces avis se réfèrent aux critères contenus dans la circulaire précitée du 4 octobre 1993, qui est elle-même visée dans le préambule de l'arrêté ministériel. Celui-ci s'est donc approprié les motifs contenus dans les avis favorables à la personne désignée";

3.1.4. Overwegende dat verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat de motivering door verwijzing niet volstaat nu de inhoud van de adviezen hem niet ter kennis werd gebracht en ze zelf, inzonderheid het verslag van de interviewcommissie, niet voldoende gemotiveerd zijn; dat hij voorts wijst op het standpunt dat terzake werd ingenomen in het auditoraatsverslag dat werd opgesteld in het kader van het administratief kort geding;

3.1.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog doet gelden dat, wijl verzoeker in staat blijkt te zijn om bij het dossier dat hij samen met zijn verzoekschrift heeft neergelegd een afschrift te voegen van de kandidaatstelling van de tussenkomende partij, die uit het administratief dossier afkomstig is, hij inzage moet hebben gehad van dat dossier ten laatste toen de bestreden beslissing op 23 augustus 1999 werd medegedeeld;

3.2.1. Overwegende dat het louter verwijzen naar uitgebrachte adviezen slechts als formele motivering kan gelden voor zover die adviezen eensluidend zijn met het besluit en ze ten laatste samen met het besluit zelf werden meegedeeld; dat uiteraard ook de adviezen waarnaar wordt verwezen zelf afdoende gemotiveerd moeten zijn;

3.2.2. Overwegende dat ter zake het bestreden besluit enkel verwijst naar de uitgebrachte adviezen zonder dat de inhoud van die adviezen, zij het samengevat, is vermeld; dat verwerende partij niet aantoonde dat, toen op 23 augustus 1999 aan verzoeker een kopie van dat besluit werd toegezonden, de adviezen waarnaar het verwijst mee toegezonden werden; dat verwerende partij weliswaar aanstipt dat verzoeker bij het instellen van zijn beroep in het bezit was van de kandidaatstelling van de tussenkomende partij; dat hieruit echter niet kan worden afgeleid dat hij ook een zodanige kennis had van de uitgebrachte adviezen dat wat hem betreft aan hetgeen met de verplichting tot formele motivering beoogd wordt was voldaan; dat, immers, daarvoor zou moeten zijn aangetoond dat verzoeker vooraleer hij zijn beroep instelde inzage heeft kunnen nemen van het volledig administratief dossier, wat niet kan worden afgeleid louter uit het feit dat hij in het bezit bleek te zijn van een afschrift van de kandidaatstelling van de tussenkomende partij;

3.2.3. Overwegende dat daarenboven ook de adviezen waarnaar wordt verwezen zo goed als niet zijn gemotiveerd : alleen in het advies van het College van Procureurs-generaal is een inhoudelijke motivering gegeven die dan nog uiterst summier is en niet verder gaat dan dat de kandidaten beschikken over de vereiste kwaliteiten; dat aan de hand van het dossier niet kan worden uitgemaakt op grond van welke gegevens de keuze is gevallen op de tussenkomende partij; dat de kandidaatstelling van verzoeker er nauwelijks in wordt vermeld, laat staat dat zij besproken wordt; dat overigens, wat de vraag betreft of aan de formele motiveringsplicht is voldaan, het eigenlijke onderwerp van verzoekers middel, uiteraard geen acht kan worden geslagen op meningen geuit in andere stukken dan die waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen of die betrekking hebben op een andere procedure; dat voorts het de Raad van State niet toekomt om in de plaats van de verwerende partij te oordelen of de tussenkomende partij de beste kandidaat was; dat het standpunt dat werd ingenomen in het auditoraatsverslag in de zaak A.87.347/VIII-1550 niet blijkt te zijn overgenomen in het arrest dat die zaak heeft beslecht; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 8 juli 1999 waardoor Luc CLAREBOETS met ingang van 1 augustus 1999 wordt aangesteld tot verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington voor een periode van twee jaar.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de V^e kamer, op zesentwintig juni tweeduizend en drie, door :

De HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	P. LIENARDY,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	M.-Chr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

M.-Chr. MALCORPS.

De Voorzitter,

J. DE BRABANDERE.